

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 69.779/1

van 19 juli 2021

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Ministeriellen Erlasses vom
23. März 1970 zur Festlegung der Bedingungen für die
Gewährung einer Beteiligung des Nationalfonds für die soziale
Wiedereingliederung der Behinderten an den von den
Beschützenden Werkstätten getragenen Löhnen und sozialen
Lasten’

Op 1 juli 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 17 augustus 2021,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Ministeriellen Erlasses vom 23. März 1970 zur Festlegung der Bedingungen für die Gewährung einer Beteiligung des Nationalfonds für die soziale Wiedereingliederung der Behinderten an den von den Beschützenden Werkstätten getragenen Löhnen und sozialen Lasten’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 13 juli 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Bert THYS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 juli 2021.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt ertoe om, met ingang van 1 januari 2021 (artikel 2 van het ontwerp), een bijkomende gesubsidieerde vakantiedag toe te kennen aan alle werknemers die tot de sector van de beschutte werkplaatsen behoren. Deze toekenning van een bijkomende vakantiedag gebeurt in het kader van “Das Rahmenabkommen 2020-2024 für den nichtkommerziellen Sektor”.

Daartoe wordt artikel 7 van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 ‘tot vaststelling van de voorwaarden waaronder het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen een tegemoetkoming verleent in het loon en de sociale lasten, die door de beschermde werkplaatsen worden gedragen’ aangevuld met een derde lid (artikel 1 van het ontwerp).

3. De rechtsgrond voor de ontworpen regeling is in beginsel te vinden in artikel 14, § 1, tweede lid, van het decreet van 13 december 2016 ‘tot oprichting van een Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikkend leven’, dat wordt vermeld in het eerste lid van de aanhef, meer bepaald in de punten 1° en 3° van die bepaling, althans in zoverre in het ontworpen artikel 7, derde lid, van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 wordt bepaald dat de toe te kennen bijkomende vakantiedag forfaitair wordt gesubsidieerd met 47,06 euro, dat dat bedrag overeenstemt met de spilindex van 104,14 op 1 november 2006 en dat het overeenkomstig de regeling van artikel 4, § 2, van hetzelfde ministerieel besluit wordt aangepast.

De eerste zin van het ontworpen artikel 7, derde lid, van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 strekt er evenwel niet enkel toe de criteria te bepalen op basis waarvan de Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikkend leven subsidies kan toekennen, maar verleent ook rechtstreeks aan de medewerkers die tot de sector van de beschutte werkplaatsen behoren, een bijkomende vakantiedag. Hiervoor biedt artikel 14, § 1, tweede lid, 1° en 3°, van het decreet van 13 december 2016 geen rechtsgrond. Wel zou de Regering van de Duitstalige Gemeenschap op grond van artikel 14, § 1, tweede lid, 1°, van het decreet van 13 december 2016 kunnen bepalen dat de erkende dienstverrichters, om voor subsidie in aanmerking te komen, een bijkomende vakantiedag moeten toekennen. Daartoe dient evenwel het ontworpen artikel 7, derde lid, van het ministerieel besluit van 23 maart 1970 te worden herschreven zodat het de vorm aanneemt van een subsidievoorwaarde.

Onder dat voorbehoud vindt het ontworpen besluit dan rechtsgrond in artikel 14, § 1, tweede lid, 1° en 3°, van het decreet van 13 december 2016. Het eerste lid van de aanhef kan in die zin worden gespecificeerd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME